

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/56/EK

(2008. gada 17. jūnijs),

ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

jāmazina ietekme uz jūras ūdeņiem neatkarīgi no tā, kur šī ietekme rodas.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

- (3) Jūras vide ir vērtīgs mantojums, kas attiecīgi jāargā, jāsauglabā un, ja iespējams, jāatjauno, tiecoties uz galveno mērķi – saglabāt bioloģisko daudzveidību un nodrošināt daudzveidīgus un dinamiskus okeānus un jūras, kas būtu drošas, tīras, veselīgas un produktīvas. Šajā ziņā šai direktīvai, *inter alia*, būtu jāveicina vides apsvērumu iekļaušana visās attiecīgajās politikas jomās un būtu jārada vides pilārs jaunajai Eiropas Savienības jūrlietu politikai.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

- (4) Atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁴⁾, ir izstrādāta tematiska jūras vides aizsardzības un saglabāšanas stratēģija, kuras vispārējais mērķis ir veicināt jūras ilgtspējīgu izmantošanu un saglabāt jūras ekosistēmas.

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

- (5) Tematiskā stratēģija būtu jāizstrādā un jāīsteno, lai saglabātu jūras ekosistēmas. Tādā pieejā būtu jāņem vērā aizsargājamās teritorijas, un tai vajadzētu ņemt vērā visas cilvēku darbības, kas ietekmē jūras vidi.

tā kā:

(1) Eiropas Savienības dalībvalstu suverenitātē un jurisdikcijā esošie jūras ūdeņi ir Vidusjūras, Baltijas jūras, Melnās jūras un Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļas ūdeņi, tostarp ūdeņi ap Azoru salām, Madeiru un Kanāriju salām.

(2) Ir skaidrs, ka spiediens uz dabiskajiem jūras resursiem ir pārāk liels un ka pieprasījums pēc jūras ekosistēmu pakalpojumiem bieži vien ir pārmērīgs, un Kopienai ir

- (6) Jūras aizsargājamo teritoriju izveidošana, tostarp to teritoriju, kas jau ir noteiktas vai kuras noteiks saskaņā ar Padomes Direktīvu 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽⁵⁾ (turpmāk – “Dzīvotņu direktīva”), Padomes Direktīvu 79/409/EEK (1979. gada 2. aprīlis) par savvaļas putnu aizsardzību ⁽⁶⁾ (turpmāk – “Putnu direktīva”), un starptautiskiem vai reģionāliem nolīgumiem, kuru puses ir Eiropas Kopiena vai attiecīgās dalībvalstis, ir nozīmīgs ieguldījums laba vides stāvokļa sasniegšanā saskaņā ar šo direktīvu.

⁽¹⁾ OV C 185, 18.8.2006., 20. lpp.

⁽²⁾ OV C 206, 29.8.2006., 5. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 14. novembra Atzinums (OV C 314 E, 21.12.2006., 86. lpp.), Padomes 2007. gada 23. jūlija Kopējā nostāja (OV C 242 E, 16.10.2007., 11. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2007. gada 11. decembra Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Padomes 2008. gada 14. maija Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/105/EK (OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/105/EK.

- (7) Šādu aizsargājamo teritoriju izveidošana saskaņā ar šo direktīvu būs nozīmīgs solis ceļā uz to, lai izpildītu Pasaules samitā par ilgtspējīgu attīstību un saskaņā ar Bioloģiskās daudzveidības konvenciju, kas apstiprināta ar Padomes Lēmumu 93/626/EEK⁽¹⁾, pieņemtās saistības un sniegtu ieguldījumu saskaņotu un būtisku šādu teritoriju tīklu izveidošanā.
- (8) Piemērojot ekosistēmu pieeju cilvēku darbību vadībai, vienlaikus veicinot jūras preču un pakalpojumu ilgtspējīgu izmantošanu, prioritāte būtu jāpiešķir tam, lai Kopienas jūras videi nodrošinātu vai saglabātu labu vides stāvokli, turpinātu tās aizsargāšanu un saglabāšanu, kā arī novērstu stāvokļa pasliktināšanos nākotnē.
- (9) Lai sasniegtu minētos mērķus, ir vajadzīgs pārredzams un saskaņots tiesiskais regulējums. Ar šo regulējumu būtu jāveicina dažādu politikas jomu savstarpēja saderība un vides jautājumu integrācija citās politikas jomās, piemēram, kopējā zivsaimniecības politikā, kopējā lauksaimniecības politikā un citās attiecīgajās Kopienas politikas jomās. Tiesiskajam regulējumam būtu jānodrošina visaptverošs satvars rīcībai un jāveicina tas, lai pieņemtā rīcība būtu koordinēta, konsekventa un pienācīgi integrēta ar rīcību, ko pieņem saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem un starptautiskiem nolīgumiem.
- (10) Dažādo Kopienas jūras reģionu vai apakšreģionu vides apstākļu, problēmu un vajadzību atšķirības prasa dažādus un īpaši pielāgotus risinājumus. Šī daudzveidība būtu jāņem vērā visās jūras stratēģiju sagatavošanas stadijās, jo īpaši sagatavojot, plānojot un veicot pasākumus, lai Kopienas jūras videi jūras reģionu un apakšreģionu līmenī panāktu labu vides stāvokli.
- (11) Tādēļ katrai dalībvalstij, ņemot vērā būtiskas savu ūdeņu īpašības, būtu jāizstrādā savu jūras ūdeņu vides stratēģija, kurā būtu atspoguļota vispārējā perspektīva attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā. Jūras stratēģijām vajadzētu gūt lielākos panākumus, īstenojot laba vides stāvokļa sasniegšanai vai saglabāšanai izstrādātās pasākumu programmas. Tomēr nebūtu jāprasa, lai dalībvalstis veic konkrētus pasākumus, ja jūras vide nav būtiski apdraudēta vai ja izmaksas būtu nesamērīgas, ņemot vērā jūras videi radītus apdraudējumus – ja vien lēmums nepieņem rīcību ir attiecīgi pamatots.
- (12) Piekrastes ūdeņi, tostarp to jūras dibens un dzīles, ir jūras vides neatņemama daļa, un tādēļ šai direktīvai jāattiecas arī uz tiem, ciktāl konkrēti jūras vides stāvokļa aspekti nav jau risināti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽²⁾, vai citiem Kopienas tiesību aktiem, lai tādējādi nodrošinātu papildināmību, bet vienlaikus izvairītos no nevajadzīgas pārklāšanās.
- (13) Jūras vide būtībā ir pārrobežu vide, tādēļ dalībvalstīm būtu jāsadarbības, lai nodrošinātu, ka jūras stratēģijas katram jūras reģionam vai apakšreģionam tiek izstrādātas saskaņoti. Jūras reģioni vai apakšreģioni ir kopīgi gan vairākām dalībvalstīm, gan dalībvalstīm un trešām valstīm, tālab dalībvalstīm būtu jāpieliek visi pūliņi, lai nodrošinātu visu attiecīgo dalībvalstu un trešo valstu ciešu koordināciju. Ja tas ir rentabli un atbilstīgi, koordinācija būtu jānodrošina, izmantojot jau pastāvošas jūras reģionos vai apakšreģionos izveidotas institucionālās struktūras, jo īpaši reģionālās jūras konvencijas.
- (14) Dalībvalstīm, kam ir robeža vienā un tai pašā jūras reģionā vai apakšreģionā, uz kuru attiecas šī direktīva un kurā jūras stāvoklis ir tik kritisks, ka vajadzīga steidzama rīcība, būtu jācenšas vienoties par rīcības plānu, kurā paredzēta pasākumu programmu drīzāka stāšanās spēkā. Tādos gadījumos Komisija būtu jāaicina apsvērt, vai atbalstīt pastiprinātus dalībvalstu centienus uzlabot jūras vidi, padarot attiecīgo reģionu par izmēģinājuma projekta objektu.
- (15) Ne visām dalībvalstīm ir jūras ūdeņi, kā tie definēti šajā direktīvā, un tālab šī direktīva, kas ir paredzēta vienīgi dalībvalstīm, kam ir jūras ūdeņi, būtu jāattiecinā tikai uz tādām dalībvalstīm.
- (16) Tā kā sadarbību un saskaņošanu nav iespējams panākt bez rīcības starptautiskā līmenī, ar šo direktīvu būtu vēl vairāk jāstiprina starptautiskos nolīgumus paredzētā Kopienas un tās dalībvalstu ieguldījumu saskaņība.

⁽¹⁾ OV L 309, 13.12.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2008/32/EK (OV L 81, 20.3.2008., 60. lpp.).

- (17) Gan Kopiena, gan tās dalībvalstis ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS) puses, un tas apstiprināts ar Padomes Lēmumu 98/392/EK (1998. gada 23. marts) par Eiropas Kopienas parakstīto ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju un 1994. gada 28. jūlija Nolīgumu par minētās konvencijas XI daļas īstenošanu (1). Tādēļ šajā direktīvā būtu pilnībā jāņem vērā Kopienas un tās dalībvalstu saistības saskaņā ar šiem nolīgumiem. Līdztekus noteikumiem, kas pusēm jāpiemēro attiecībā uz jūras ūdeņiem, UNCLOS nosaka arī vispārējas prasības, lai nodrošinātu, ka darbības, kuras ir puses jurisdikcijā vai tās kontrolē, nerada kaitējumu ārpus tās jūras ūdeņiem, kā arī lai izvairītos no kaitējuma vai apdraudējuma pārvietošanās no vienas teritorijas uz citu vai viena piesārņojuma veida pārtapšanas citā.
- (18) Ar šo direktīvu būtu arī jāatbalsta stingrā nostāja, ko Kopiena pieņēmusi saistībā ar ANO Bioloģiskās daudzveidības konvenciju attiecībā uz bioloģiskās daudzveidības zuduma apturēšanu, nodrošinot jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, un attiecībā uz pasaules mēroga aizsargājamo jūras teritoriju tīkla izveidošanu līdz 2012. gadam. Turklāt šai direktīvai būtu jāpalīdz sasniegt Bioloģiskās daudzveidības konvencijas dalībvalstu septītajā konferencē izvirzītos mērķus, jo minētajā konferencē tika pieņemta sīki izstrādāta jūras un piekrastes bioloģiskās daudzveidības jomā veicamu darbu programma ar vairākiem uzdevumiem un pasākumiem, lai valstu, reģionu un pasaules mērogā apturētu bioloģiskās daudzveidības zudumu un stiprinātu jūras ekosistēmu spējas nodrošināt preces un pakalpojumus, kā arī sīki izstrādāta aizsargājamās teritorijās veicamu darbu programma, lai līdz 2012. gadam izveidotu un saglabātu ekoloģiski reprezentatīvas aizsargājamo jūras teritoriju sistēmas. Dalībvalstu saistības izveidot *Natura 2000* teritorijas saskaņā ar Putnu direktīvu un Dzīvotņu direktīvu ievērojami veicinās šo procesu.
- (19) Ar šo direktīvu būtu jādod ieguldījums Kopienas un dalībvalstu saistību un svarīgu apņemšanos izpildē saskaņā ar vairākiem atbilstīgiem starptautiskiem nolīgumiem, kas attiecas uz jūras vides aizsardzību pret piesārņojumu: Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzības konvencija, kas apstiprināta ar Padomes Lēmumu 94/157/EK (2), Konvencija par Ziemeļaustrumu Atlantijas jūras vides aizsardzību, kas apstiprināta ar Padomes Lēmumu 98/249/EK (3), ietverot tās jauno V pielikumu par jūras vides ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību un saglabāšanu un atbilstīgo 3. papildinājumu, kas apstiprināts ar Padomes Lēmumu 2000/340/EK (4), Vidusjūras reģiona jūras vides un
- piekrastes aizsardzības konvencija, kura apstiprināta ar Padomes Lēmumu 77/585/EEK (5) un kurā 1995. gadā izdarīti grozījumi, kas apstiprināti ar Padomes Lēmumu 1999/802/EK (6), kā arī tās Protokols par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu no sauszemes avotiem, kas apstiprināts ar Padomes Lēmumu 83/101/EEK (7) un kurā 1996. gadā izdarīti grozījumi, kas apstiprināti ar Padomes Lēmumu 1999/801/EK (8). Ar šo direktīvu arī būtu jādod ieguldījums dalībvalstu saistību izpildē atbilstīgi Konvencijai par Melnās jūras aizsardzību pret piesārņojumu, saskaņā ar kuru tās uzņēmušās nozīmīgas saistības attiecībā uz jūras vides aizsardzību pret piesārņojumu un kurai Kopiena vēl nav pievienojusies, bet kurā tai ir novērotājas statuss.
- (20) Trešās valstis, kam ūdeņi ir jūras reģionā vai apakšreģionā, kurā ir arī kādas dalībvalsts ūdeņi, būtu jāaicina piedalīties šajā direktīvā paredzētajā procesā, tādējādi veicinot laba vides stāvokļa sasniegšanu attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā.
- (21) Lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, ir izšķiroši svarīgi nodrošināt saglabāšanas mērķu, apsaimniekošanas pasākumu, kā arī monitoringa un tādu novērtējuma darbību integrāciju, kas noteiktas telpiskās aizsardzības pasākumiem, piemēram, īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, aizsargājamām teritorijām vai aizsargājamām jūras teritorijām.
- (22) Būtu jāņem vērā arī bioloģiskā daudzveidība un jūras pētījumu potenciāls saistībā ar dziļūdens vidi.
- (23) Tā kā saskaņā ar jūras stratēģijām veiktu pasākumu programmas būs efektīvas vienīgi tad, ja tās izstrādās, balstoties uz pamatotām atziņām par jūras vides stāvokli katrā konkrētajā teritorijā, un katras dalībvalsts gadījumā pēc iespējas pielāgos attiecīgo ūdeņu vajadzībām, turklāt ņemot vērā attiecīgā jūras reģiona vai apakšreģiona vispārējo perspektīvu, valstu līmenī būtu jāsaprot atbilstīga sistēma informācijā pamatotas politikas veidošanai, kurā būtu paredzētas arī jūras ūdeņu pētniecības un monitoringa darbības. Kopienas līmenī atbalsts saistītai pētniecībai būtu pastāvīgi jāparedz pētniecības un attīstības politikā. Ar jūras ūdeņiem saistītu jautājumu ietveršana Septītajā pētniecības un attīstības pamatprogrammā ir svarīgs solis šajā virzienā.

(1) OV L 179, 23.6.1998., 1. lpp.

(2) OV L 73, 16.3.1994., 19. lpp.

(3) OV L 104, 3.4.1998., 1. lpp.

(4) OV L 118, 19.5.2000., 44. lpp.

(5) OV L 240, 19.9.1977., 1. lpp.

(6) OV L 322, 14.12.1999., 32. lpp.

(7) OV L 67, 12.3.1983., 1. lpp.

(8) OV L 322, 14.12.1999., 18. lpp.

- (24) Sagatavojot pasākumu programmas, dalībvalstīm visā jūras reģionā vai apakšreģionā vispirms būtu jāizanalizē savu jūras ūdeņu īpatnības vai raksturīgās iezīmes, tiem radītās slodzes un ietekmes uz tiem, nosakot galvenās slodzes un ietekmes, kas skar minētos ūdeņus, kā arī būtu jāizanalizē to izmantošana no ekonomiskā un sociālā viedokļa un jūras vides degradācijas radītās izmaksas. Par pamatu analīzei tās var izmantot novērtējumus, kas jau izstrādāti saistībā ar reģionālajām jūras konvencijām.
- (25) Par pamatu ņemot tādas analīzes, dalībvalstīm būtu jānosaka elementu kopums, kas raksturo labu jūras ūdeņu stāvokli. Šo iemeslu dēļ būtu jāparedz noteikumus par kritēriju un metodoloģisku standartu izstrādi, lai nodrošinātu saskanību un ļautu dažādos jūras reģionos un apakšreģionos salīdzināt, cik labs vides stāvoklis ir panākts. Tie būtu jāizstrādā, iesaistot visas ieinteresētās personas.
- (26) Nākamais posms laba vides stāvokļa panākšanā būtu noteikt mērķus vides jomā un izstrādāt monitoringa programmas pastāvīgai izvērtēšanai, kas ļautu regulāri novērtēt attiecīgo jūras ūdeņu stāvokli.
- (27) Dalībvalstīm tad būtu jāizstrādā un jāīsteno pasākumu programmas, kuru mērķis ir attiecīgajos ūdeņos panākt vai saglabāt labu vides stāvokli, vienlaikus ņemot vērā spēkā esošās Kopienas un starptautiskās prasības, kā arī ar attiecīgā jūras reģiona vai apakšreģiona vajadzības. Šie pasākumi būtu jāizstrādā, pamatojoties uz piesardzības un preventīvās darbības principiem, kas nosaka, ka videi nodarīta kaitējuma labošana būtu jāveic, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un ka piesārņotājam būtu jāmaksā.
- (28) Ir atbilstīgi, ka dalībvalstis veic iepriekšminētos pasākumus, ņemot vērā to, ka tie ir jāpiemēro ļoti precīzi. Lai rīcībām nodrošinātu kohēziju visā Kopienā, kā arī saistībā ar pasaules līmenī pieņemtām saistībām ir būtiski, ka dalībvalstis Komisijai paziņo par veiktajiem pasākumiem, lai Komisija varētu izvērtēt rīcības saskanību visā attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā un vajadzības gadījumā sniegt norādījumus par iespējamiem nepieciešamajiem labojumiem.
- (29) Dalībvalstīm būtu jāveic nepieciešamie pasākumi laba vides stāvokļa sasniegšanai vai saglabāšanai jūras vidē.
- Tomēr ir jāatzīst, ka sasniegt vai uzturēt labu vides stāvokli visos aspektos līdz 2020. gadam visos jūras ūdeņos varētu nebūt iespējams. Tādēļ, lai nodrošinātu taisnīgumu un īstenošanas iespējamību, ir lietderīgi paredzēt nosacījumus gadījumiem, kad dalībvalstīm nebūtu iespējams pietiekamā līmenī sasniegt noteiktos mērķus vides jomā vai sasniegt un saglabāt labu vides stāvokli.
- (30) Šādā sakarā būtu jāparedz divi īpaši gadījumi. Pirmais īpašais gadījums attiecas uz situāciju, kad darbība vai bezdarbība, par ko attiecīgā dalībvalsts nav atbildīga, dabiski cēloņi vai *force majeure* pilnībā vai kādā noteiktā periodā neļauj šai dalībvalstij sasniegt tās izvirzītos mērķus vides jomā vai arī tos nevar sasniegt tādēļ, ka attiecīgā dalībvalsts ir veikusi pasākumus tādu sabiedrības interešu dēļ, kas ir uzskatītas par svarīgākām nekā to negatīvā ietekme uz vidi, vai tādēļ, ka dabas apstākļi neļauj laikus uzlabot jūras ūdeņu stāvokli. Attiecīgajai dalībvalstij būtu jāpamato, kāpēc tā uzskata, ka ir radies šāds īpašs gadījums, kā arī būtu jāidentificē attiecīgā teritorija, un tai būtu jāveic attiecīgi *ad hoc* pasākumi, lai varētu arī turpmāk tiekties sasniegt mērķus vides jomā, lai novērstu ietekmēto jūras ūdeņu stāvokļa pasliktināšanos un mazinātu nelabvēlīgo ietekmi attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā.
- (31) Otrais īpašais gadījums attiecas uz situāciju, kad dalībvalsts konstatē problēmu, kas ietekmē tās – un, iespējams, pat visa attiecīgā jūras reģiona vai apakšreģiona – jūras ūdeņu vides stāvokli, bet nespēj šo problēmu risināt ar valsts līmenī veiktiem pasākumiem vai saistībā ar kādu citu Kopienas politikas jomu vai starptautisku nolīgumu. Tādos gadījumos, paziņojot par pasākumu programmām, būtu jāparedz iespēja attiecīgi informēt Komisiju un, ja ir vajadzīga Kopienas rīcība, sniegt attiecīgus ieteikumus Komisijai un Padomei.
- (32) Tomēr uz atkāpēm, kas paredzētas īpašajiem gadījumiem, būtu jāattiecinā Kopienas līmeņa kontrole. Tālab attiecībā uz pirmo īpašo gadījumu būtu atbilstīgi novērtēšanas gaitā pievērst pienācīgu uzmanību jebkādu veikto *ad hoc* pasākumu efektivitātei. Turklāt, ja dalībvalsts atsauca uz rīcību, kas pieņemta kopējā labuma iemeslu dēļ, Komisijai būtu jānovērtē, vai veiktie jūras vides pārveidojumi vai izmaiņas neizraisītu to, ka laba vides stāvokļa radīšana attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā vai citu dalībvalstu jūras ūdeņos uz visiem laikiem kļūst neiespējama vai apdraudēta. Komisijai būtu jāsniedz norādījumi par iespējamiem nepieciešamajiem labojumiem, ja tā uzskata, ka paredzētie pasākumi nav pietiekami vai piemēroti, lai nodrošinātu rīcību saderību visā attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā.

- (33) Attiecībā uz otro īpašo gadījumu Komisijai būtu jāizskata problēma un sešu mēnešu laikā jāsniedz atbilde. Komisijai būtu vajadzības gadījumā jāatspoguļo attiecīgās dalībvalsts ieteikumi, kad tā iesniedz ar attiecīgo problēmu saistītus priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (34) Ņemot vērā jūras ekosistēmu dinamiskumu un to dabisko mainīgumu, kā arī to, ka tām var būt jāiztur dažādas slodzes un ietekmes atkarībā no tā, kā attīstīsies dažādi cilvēku darbības modeļi un kāda būs klimata pārmaiņu ietekme, ir būtiski apzināties, ka laba vides stāvokļa noteikšana laika gaitā, iespējams, būs jāpielāgo. Tālab jūras vides aizsardzības un apsaimniekošanas pasākumu programmām vajadzētu būt elastīgām un pielāgojamām, un tajās arī būtu jāņem vērā zinātnes un tehnoloģiju attīstība. Tādēļ būtu jāparedz regulāri atjaunināt jūras stratēģijas.
- (35) Būtu arī jāparedz publicēt un atjaunināt pasākumu programmas, kā arī Komisijai iesniedzamos starpposma ziņojumus, kuros aprakstīti šo programmu īstenošanā gūtie panākumi.
- (36) Lai nodrošinātu aktīvu plašas sabiedrības iesaisti jūras stratēģiju izstrādē, īstenošanā un atjaunināšanā, būtu jāparedz atbilstīga sabiedrības informēšana par dažādiem jūras stratēģiju elementiem vai ar tām saistītiem jauniem, kā arī pēc lūguma būtu jāsniedz būtiska informācija, ko izmanto jūras stratēģiju izstrādē saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par vides informācijas publikumu.
- (37) Komisijai divos gados pēc tam, kad tā būs saņēmusi visas pasākumu programmas, vajadzētu sniegt pirmo šīs direktīvas īstenošanas pārskata ziņojumu – un noteikti līdz 2019. gadam. Pēc tam turpmāki Komisijas ziņojumi būtu jāpublicē reizi sešos gados.
- (38) Būtu jāparedz, ka tiek pieņemti vides stāvokļa novērtējuma un monitoringa metodoloģiskie standarti un mērķi vides jomā, kā arī tehniskie formāti, lai nodrošinātu datu pārraidi un apstrādi atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko Eiropas Kopienā izveido telpiskas informācijas infrastruktūru (INSPIRE) ⁽¹⁾.
- (39) Pasākumus, ar ko reglamentē zivsaimniecības pārvaldību, var pieņemt saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku, kas izklāstīta Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽²⁾, pamatojoties uz zinātnes atzinumiem, lai atbalstītu šajā direktīvā noteikto mērķu sasniegšanu, tostarp noteiktu rajonu slēgšanu zvejai, lai nodrošinātu ekosistēmas integritātes, struktūras un funkcionēšanas saglabāšanu vai atjaunošanu un, ja nepieciešams, lai *inter alia* aizsargātu zivju nārsta, mažuļu uzturēšanās un barošanās rajonus. Radioaktīvu materiālu izmantojuma izraisītas izplūdes un emisijas apjomus reglamentē *Euratom* līguma 30. un 31. pants, un tādējādi šai direktīvai nebūtu uz tiem jāattiecas.
- (40) Kopējās zivsaimniecības politikā, tostarp gaidāmajā reformā, būtu jāņem vērā zvejas ietekme uz vidi un šīs direktīvas mērķi.
- (41) Ja dalībvalstis uzskata, ka minētajās vai jebkādās ar citu Kopienas politiku vai starptautisku nolīgumu saistītās jomās ir vēlama rīcība, tām būtu jāsniedz attiecīgi ieteikumi Kopienas rīcībai.
- (42) Nopietnas vides problēmas, jo īpaši tās, kas saistītas ar klimata pārmaiņām attiecībā uz arktiskajiem ūdeņiem – Kopienai īpaši nozīmīgu tuvumā esošu jūras vidi, ir jānovērtē Kopienas iestādēm, un var prasīt rīcību, lai nodrošinātu vides aizsardzību Arktikā.
- (43) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, aizsargāt un saglabāt jūras vidi, novērst tās stāvokļa pasliktināšanos un, ja iespējams, atjaunot to apgabalos, kur tā ir nelabvēlīgi ietekmēta – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās direktīvas mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var veikt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (44) Pasākumu programmām un tām sekojošai dalībvalstu rīcībai būtu jābalstās tādā pieejā cilvēku darbību vadībai, ko nosaka ekosistēmu vajadzības un Līguma 174. pantā minētie principi, jo īpaši piesardzības princips.

⁽¹⁾ OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 865/2007 (OV L 192, 24.7.2007., 1. lpp.).

- (45) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ⁽¹⁾, jo īpaši tās 37. pantu, kas vērsts uz to, lai veicinātu augsta līmeņa vides aizsardzības integrēšanu Savienības politikā un vides kvalitātes uzlabošanu saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības principu.
- (46) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (47) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro šīs direktīvas III, IV un V pielikumu pielāgot zinātnes un tehnikas sasniegumiem. Šie pasākumi, kuri ir vispārēji un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (48) Komisija būtu arī jāpilnvaro noteikt dalībvalstīs izmantojamās kritērijas un metodoloģiskos standartus laba vides stāvokļa konstatēšanai un pielāgot monitoringa un novērtējuma specifikācijas un standartmetodes. Šie pasākumi, kuri ir vispārēji un kuru mērķis ir papildināt šo direktīvu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK ar 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu izveido sistēmu, saskaņā ar kuru dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai vēlākais līdz 2020. gadam jūras vidē sasniegtu vai saglabātu labu vides stāvokli.

2. Tādēļ izstrādā un īsteno jūras stratēģijas, lai:

- a) aizsargātu un saglabātu jūras vidi vai novērstu tās stāvokļa pasliktināšanos, vai, ja tas ir iespējams, atjaunotu jūras ekosistēmas teritorijās, kur tās nelabvēlīgi ietekmētas;
- b) novērstu vai samazinātu piesārņojuma nonākšanu jūras vidē ar mērķi pilnībā novērst piesārņojumu, kā tas noteikts 3. panta 8. punktā, lai nodrošinātu, ka tas būtiski neietekmē vai neapdraud jūras bioloģisko daudzveidību, jūras ekosistēmas, cilvēku veselību vai likumīgu jūras izmantošanu.

3. Ar jūras stratēģijām piemēros ekosistēmu pieeju cilvēku darbību vadībai, nodrošinot, ka šādu darbību kopējā ietekme tiek saglabāta tādā līmenī, kas ir savienojams ar laba vides stāvokļa sasniegšanu, kā arī to, lai pēc cilvēku radītām pārmaiņām netiktu apdraudēta jūras ekosistēmu spēja saglabāties, vienlaikus ļaujot ilgtspējīgi izmantot jūras preces un pakalpojumus gan šīm, gan nākamajām paaudzēm.

4. Ar šo direktīvu veicina dažādu tādu politikas aspektu, nolīgumu un likumdošanas pasākumu savstarpēju saskaņotību, kas ietekmē jūras vidi, un tiecas nodrošināt vides apsvērumu integrēšanu tajos.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro visiem jūras ūdeņiem, kā noteikts 3. panta 1. punktā, un ņem vērā pārrobežu ietekmi uz trešo valstu jūras vides kvalitāti tajā pašā jūras reģionā vai apakšreģionā.

2. Šo direktīvu nepiemēro darbībām, kas veiktas tikai aizsardzības vai valsts drošības dēļ. Dalībvalstis tomēr cenšas nodrošināt, lai šādas darbības veiktu – ciktāl tas ir saprātīgi un praktiski iespējams – atbilstīgi šīs direktīvas mērķiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) "jūras ūdeņi" ir:

- a) ūdeņi, jūras dibens un dzīles, kas atrodas jūras virzienā no bāzes līnijas, no kuras mēra teritoriālo ūdeņu platumu, un sniedzas līdz vistālākajam punktam apgabālā, kurā dalībvalstij ir jurisdikcija un/vai kurā tā to īsteno, saskaņā ar UNCLOS, izņemot Līguma II pielikumā minētajām valstīm un teritorijām pieguļošos ūdeņus un Francijas aizjūras departamentus un teritoriālās kopienas, un

⁽¹⁾ OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

- b) piekrastes ūdeņi, kā tie noteikti Direktīvā 2000/60/EK, un to jūras dibens un dzīles, ciktāl uz noteiktiem jūras vides ekoloģiskā stāvokļa aspektiem jau neattiecas minētā direktīva vai citi Kopienas tiesību akti;
- 2) "jūras reģions" ir jūras reģions, kas norādīts 4. pantā. Jūras reģioni un apakšreģioni ir norādīti, lai vienkāršotu šīs direktīvas īstenošanu, un ir noteikti, ņemot vērā hidroloģiskas, okeanogrāfiskas un bioģeogrāfiskas īpašības;
- 3) "jūras stratēģija" ir stratēģija, ko izstrādā un īsteno attiecībā uz katru jūras reģionu vai apakšreģionu, kā noteikts 5. pantā;
- 4) "vides stāvoklis" ir vispārējais vides stāvoklis attiecīgā apgabala jūras ūdeņos, ņemot vērā jūras ekosistēmu struktūru, funkcijas un to iekšienē vai ārpus tiem notiekošos procesus, dabiskos fiziogrāfiskos, ģeogrāfiskos, bioloģiskos, ģeoloģiskos un klimata faktoros, kā arī fizikālos, akustiskos un ķīmiskos apstākļus, tostarp cilvēku darbību izraisītos apstākļus;
- 5) "labs vides stāvoklis" ir jūras ūdeņu vides stāvoklis, kurā nodrošināti ekoloģiski daudzveidīgi un dinamiski okeāni un jūras, kas ir tīras, veselīgas un produktīvas sev raksturīgos apstākļos, un kurā jūras vidi izmanto ilgtspējīgi, tādējādi saglabājot izmantošanas un darbību potenciālu pašreizējām un turpmākajām paaudzēm, proti:
- a) jūras ekosistēmas veidojošā struktūra, funkcijas un tajās notiekošie procesi kopā ar saistītajiem fiziogrāfiskajiem, ģeogrāfiskajiem, ģeoloģiskajiem un klimatiskajiem faktoriem ļauj šīm ekosistēmām pilnībā darboties un saglabāt stabilitāti pēc cilvēku radītām vides pārmaiņām. Jūras sugas un dzīvotnes ir aizsargātas, cilvēku radītā bioloģiskās daudzveidības samazināšanās ir novērsta, un dažādi bioloģiskie komponenti darbojas līdzsvarā;
- b) ekosistēmu hidromorfoloģiskās, fizikālās un ķīmiskās īpašības, tostarp cilvēku darbību izraisītās īpašības attiecīgajā apgabalā, atbalsta ekosistēmas, kā minēts iepriekš. Vēlu vai enerģijas, tostarp trokšņa, antropogēna ieplūde jūras vidē neizraisa piesārņojuma sekas.
- 6) "kritēriji" ir īpašas tehniskas iezīmes, kas ir cieši saistītas ar kvalitatīvajiem raksturlielumiem;
- 7) "mērķis vides jomā" ir kvalitatīvs vai kvantitatīvs paziņojums par jūras ūdeņu dažādo komponentu vēlamo stāvokli, slodzes un ietekmes uz tiem katrā jūras reģionā vai apakšreģionā. Mērķus vides jomā nosaka saskaņā ar 10. pantu;
- 8) "piesārņojums" ir cilvēku darbības rezultātā radies tāds tiešs vai netiešs piesārņojums ar vielām vai enerģiju, tostarp cilvēka radītu zemūdens troksni jūrā, kas nonāk jūras vidē un kam ir vai var būt kaitīga ietekme, piemēram, kas var kaitēt dzīvājiem resursiem un jūras ekosistēmām, tostarp zaudējot bioloģisko daudzveidību, apdraudēt cilvēku veselību, traucēt jūrniecības darbību, tostarp zvejniecību, tūrisma un izklaides un citus likumīgus jūras izmantošanas veidus, radīt jūras ūdens izmantojuma kvalitātes zudumu un rekreatīvās vērtības mazināšanos vai vispār traucējumu jūras preču un pakalpojumu ilgtspējīgā izmantošanā;
- 9) "reģionālā sadarbība" ir dalībvalstu savstarpēja sadarbība un darbību koordinēšana, un, ja vien iespējams, dalībvalstu un tādu trešo valstu sadarbība un darbību koordinēšana, kuru ūdeņi ir tai pašā jūras reģionā vai apakšreģionā, nolūkā izstrādāt un īstenot jūras stratēģijas;
- 10) "reģionālā jūras konvencija" ir jebkura starptautiska konvencija vai starptautisks nolīgums kopā ar to vadības struktūrām, kas izveidota, lai aizsargātu 4. pantā minēto jūras reģionu jūras vidi, piemēram, Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzības konvencija, Konvencija par Ziemeļaustrumu Atlantijas jūras vides aizsardzību un Konvencija par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību.

4. pants

Jūras reģioni un apakšreģioni

1. Īstenojot saistības saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstis ņem vērā, ka jūras ūdeņi, kas ir to suverenitātē vai jurisdikcijā, ir šādu jūras reģionu sastāvdaļa:

- a) Baltijas jūra;
- b) Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļa;
- c) Vidusjūra;
- d) Melnā jūra.

Labu vides stāvokli nosaka jūras reģiona vai apakšreģiona līmenī, kā minēts 4. pantā, pamatojoties uz I pielikumā norādītajiem vispārējiem kvalitatīvajiem raksturlielumiem. Piemēro adaptīvu pārvaldību, pamatojoties uz ekosistēmu pieeju, lai panāktu labu vides stāvokli;

2. Lai ņemtu vērā konkrēta apgabala īpatnības, dalībvalstis var īstenot šo direktīvu, atsaucoties uz 1. punktā minēto jūras ūdeņu apakšiedalījumu piemērotā līmenī, ja vien tādu apakšiedalījumu ierobežo atbilstīgi šādiem jūras apakšreģioniem:

a) Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā:

- i) Ziemeļjūra, tostarp Kategats, un Lamanšs;
- ii) Ķeltu jūra un Īrijas jūra;
- iii) Biskajas līcis un Ibērijas pussalas piekraste;
- iv) Atlantijas okeānā – Makronēzijas bioģeogrāfiskais reģions, kas ir jūras ūdeņi ap Azoru salām, Madeiru un Kanāriju salām;

b) Vidusjūrā:

- i) Vidusjūras rietumdaļa;
- ii) Adrijas jūra;
- iii) Jonijas jūra un Vidusjūras centrālā daļa;
- iv) Egejas jūra un Vidusjūras ziemeļaustrumu daļa.

Dalībvalstis līdz 26. panta 1. punkta pirmajā daļā norādītajai dienai informē Komisiju par visiem apakšiedalījumiem, bet tos var pārskatīt, kad būs pabeigta 5. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētais sākotnējais novērtējums.

5. pants

Jūras stratēģijas

1. Katra dalībvalsts attiecībā uz katru attiecīgo jūras reģionu vai apakšreģionu izstrādā jūras stratēģiju par saviem jūras ūdeņiem atbilstīgi 2. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajam rīcības plānam.

2. Dalībvalstis, kurām ir kopējs jūras reģions vai apakšreģions, sadarbojas, lai nodrošinātu, ka katrā jūras reģionā vai apakšreģionā pasākumi, kas vajadzīgi šīs direktīvas mērķu sasniegšanai, jo īpaši a) un b) apakšpunktā minētie dažādie jūras stratēģiju elementi, ir saskaņoti un koordinēti visā attiecī-

gajā jūras reģionā vai apakšreģionā atbilstīgi šādam rīcības plānam, par kuru dalībvalstis cenšas panākt kopēju nostāju:

a) sagatavošanas posms:

- i) līdz 2012. gada 15. jūlijam pabeidz attiecīgo ūdeņu faktiskā vides stāvokļa un cilvēku darbību ietekmes uz vidi sākotnējo novērtējumu atbilstīgi 8. pantam;
- ii) līdz 2012. gada 15. jūlijam nosaka attiecīgo ūdeņu labu vides stāvokli atbilstīgi 9. panta 1. punktam;
- iii) līdz 2012. gada 15. jūlijam nosaka mērķus vides jomā un ar tiem saistītus rādītājus atbilstīgi 10. panta 1. punktam;
- iv) līdz 2014. gada 15. jūlijam, ja vien attiecīgos Kopienas tiesību aktos nav noteikts citādi, izstrādāt un īstenot monitoringa programmu mērķu pastāvīgai novērtēšanai un regulārai atjaunināšanai atbilstīgi 11. panta 1. punktam;

b) pasākumu programma:

- i) vēlākais līdz 2015. gadam izstrādāt pasākumu programmu laba vides stāvokļa sasniegšanai vai saglabāšanai atbilstīgi 13. panta 1., 2. un 3. punktam;
- ii) vēlākais līdz 2016. gadam sākt īstenot i) punktā paredzēto programmu atbilstīgi 13. panta 10. punktam.

3. Dalībvalstīm, kam ir robeža ar vienu un to pašu jūras reģionu vai apakšreģionu, uz kuru attiecas šī direktīva, ja jūras stāvoklis ir tik kritisks, ka vajadzīga steidzama rīcība, saskaņā ar 1. punktu būtu jāizstrādā tāds rīcības plāns, kurš paredzētu pasākumu programmu drīzāku stāšanās spēkā, kā arī iespējami stingrāki aizsardzības pasākumi ar nosacījumu, ka tas nekavē laba vides stāvokļa sasniegšanu vai saglabāšanu citā jūras reģionā vai apakšreģionā. Šādos gadījumos:

- a) attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par pārskatīto grafiku un attiecīgi rīkojas;
- b) Komisiju aicina apsvērt atbalsta rīcības nodrošināšanu dalībvalstīm to pastiprinātajos centienos uzlabot jūras vidi – padarot attiecīgo reģionu par izmēģinājuma projekta objektu.

6. pants

Reģionālā sadarbība

1. Lai panāktu 5. panta 2. punktā minēto koordināciju, dalībvalstis, ja iespējams un vajadzīgs, izmanto jau pastāvošas reģionālās institucionālās sadarbības struktūras, tostarp tās, kas izveidotas ar reģionālajām jūras konvencijām, kas attiecas uz šo jūras reģionu vai apakšreģionu.

2. Lai izveidotu un īstenotu jūras vides stratēģijas, dalībvalstis katrā jūras reģionā vai apakšreģionā dara visu iespējamo, izmantojot attiecīgus starptautiskus forumus, tostarp reģionālo jūras konvenciju mehānismus un struktūras, lai koordinētu rīcību ar trešām valstīm, kuru suverenitātē vai jurisdikcijā ir ūdeņi tajā pašā jūras reģionā vai apakšreģionā.

Šajā sakarā dalībvalstu rīcība pēc iespējas balstās uz attiecīgām esošajām programmām un pasākumiem, kas jau izstrādāti saistībā ar struktūrām, kuras izveidotas atbilstīgi starptautiskiem nolūkiem, piemēram, reģionālajām jūras konvencijām.

Koordināciju un sadarbību vajadzības gadījumā attiecina arī uz visām dalībvalstīm, kas ir jūras reģiona vai apakšreģiona ūdens sateces baseinā, ietverot valstis, kam nav izejas uz jūru, lai ļautu dalībvalstīm, kas ir šajā jūras reģionā vai apakšreģionā, pildīt pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, izmantojot pastāvošās sadarbības struktūras, kas noteiktas šajā direktīvā vai Direktīvā 2000/60/EK.

7. pants

Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis līdz 2010. gada 15. jūlijam katrā attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā norāda iestādi vai iestādes, kas ir kompetentas šīs direktīvas īstenošanai attiecībā uz to jūras ūdeņiem.

Dalībvalstis līdz 2011. gada 15. janvāris iesniedz Komisijai šādu kompetento iestāžu sarakstu līdz ar II pielikumā norādītajām informācijām vienībām.

Dalībvalstis tajā pašā laikā nosūta Komisijai savu kompetento iestāžu sarakstu saistībā ar starptautiskajām struktūrām, kurās tās piedalās un kuras attiecas uz šīs direktīvas īstenošanu.

Dalībvalstis, kas ir jūras reģiona vai apakšreģiona ūdens sateces baseinā, arī norāda kompetentu iestādi vai iestādes, kas ir kompetentas sadarbības un saskaņošanas jautājumos, kā minēts 6. pantā.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem grozījumiem informācijā, kas sniegta atbilstīgi 1. punktam, un to veic sešos mēnešos pēc šādu grozījumu stāšanās spēkā.

II NODAĻA

JŪRAS STRATĒGIJAS: SAGATAVOŠANA

8. pants

Novērtējums

1. Attiecībā uz katru jūras reģionu vai apakšreģionu dalībvalstis veic sākotnējo novērtējumu par to jūras ūdeņiem, ņemot vērā esošos datus, ja tādi ir pieejami, un novērtējumā ietverot:

a) šo ūdeņu būtisko īpatnību un raksturīgo iezīmju un faktiskā vides stāvokļa analīzi, pamatojoties uz elementu indikatīvajiem sarakstiem, kas sniegti III pielikuma 1. tabulā, un aptverot fizikālās un ķīmiskās īpašības, dzīvotņu veidus, bioloģiskās īpašības un hidromorfoloģiju;

b) analīzi par to, kādas ir galvenās slodzes un ietekmes, tostarp cilvēku darbība, kas ietekmē šo ūdeņu vides stāvokli, kura veikta,

ii) pamatojoties uz elementu indikatīvajiem sarakstiem, kas sniegti III pielikuma 2. tabulā, un aptverot dažādu slodžu kvalitatīvas un kvantitatīvas kombinācijas, kā arī iespējamās tendences;

iii) ietverot galveno kumulatīvo un sinerģisko ietekmi un

iiii) ņemot vērā attiecīgos novērtējumus, kas sagatavoti saskaņā ar spēkā esošiem Kopienas tiesību aktiem;

c) šo ūdeņu izmantošanas ekonomisko un sociālo analīzi, kā arī jūras vides degradācijas radīto izmaksu analīzi.

2. Šā panta 1. punktā minētajos analīzes procesos ņem vērā ar piekrastes, pārejas un teritoriālajiem ūdeņiem saistītus elementus atbilstīgi pašreizējiem Kopienas tiesību aktiem, īpaši Direktīvas 2000/60/EK attiecīgajiem noteikumiem. Lai nodrošinātu jūras vides stāvokļa visaptverošu novērtējumu, ņem vērā vai izmanto par pamatu arī citus attiecīgus novērtējumus, piemēram, reģionālo jūras konvenciju kontekstā kopīgi izstrādātos novērtējumus.

3. Dalībvalstis, sagatavojot novērtējumu atbilstīgi 1. punktam un izmantojot saskaņā ar 5. un 6. pantu noteikto sadarbības metodi, veic visu nepieciešamo, lai nodrošinātu, ka:

a) novērtējuma metodoloģija ir saskaņota visā attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā;

b) tiek ņemta vērā pārrobežu ietekme un pārrobežu iezīmes.

9. pants

Labā vides stāvokļa noteikšana

1. Vadoties no sākotnējā novērtējuma, kas veikts atbilstīgi 8. panta 1. punktam, dalībvalstis katrā attiecīgajā jūras vides reģionā definē laba vides stāvokļa raksturīgo iezīmju kopumu jūras ūdeņos Eiropā, pamatojoties uz I pielikumā uzskaitītajiem kvalitatīvajiem raksturlielumiem.

Dalībvalstis ņem vērā III pielikuma 1. tabulā sniegtos elementu indikatīvos sarakstus un jo īpaši fizikālās un ķīmiskās īpašības, dzīvotņu veidus, bioloģiskās īpašības un hidromorfoloģiju.

Dalībvalstis arī ņem vērā cilvēku darbības radītās slodzes vai ietekmes katrā jūras reģionā vai apakšreģionā, ņemot vērā indikatīvos sarakstus, kas izklāstīti III pielikuma 2. tabulā.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai saskaņā ar 8. panta 1. punktu veiktā novērtējuma rezultātus un saskaņā ar šā panta 1. punktu izstrādāto definējumu trīs mēnešos pēc definējuma izstrādes pabeigšanas.

3. Kritērijus un metodoloģiskos standartus, kuri jāizmanto dalībvalstīm un kuri izstrādāti, lai grozītu nebūtiskus elementus šajā direktīvā, to papildinot, nosaka saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, pamatojoties uz I un III pielikumu, līdz 2010. gada 15. jūlijam, lai nodrošinātu konsekvenču un ļautu dažādos jūras reģionos un apakšreģionos salīdzināt to, ciktāl ir panākts labs vides stāvoklis. Pirms Komisija ierosina tādus kritērijus un standartus, tā apspriežas ar visām ieinteresētajām pusēm, tostarp ar reģionālajām jūras konvencijām.

10. pants

Mērķu noteikšana vides jomā

1. Pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu, kas veikts atbilstīgi 8. panta 1. punktam, dalībvalstis attiecībā uz saviem jūras ūdeņiem katram jūras reģionam vai apakšreģionam izstrādā mērķu vides jomā un ar tiem saistīto rādītāju visaptverošu kopumu, lai koordinētu darbu laba vides stāvokļa sasniegšanai jūras vidē, ņemot vērā III pielikuma 2. tabulā sniegto slodžu un ietekmju un IV pielikumā sniegto raksturojošo elementu indikatīvos sarakstus.

Nosakot šos mērķus un rādītājus, dalībvalstis ņem vērā pašreizējo vides aizsardzības mērķu turpmāku piemērošanu valstu, Kopienas vai starptautiskā mērogā attiecībā uz tiem pašiem ūdeņiem un nodrošina, ka, cik iespējams, tiek ņemta vērā arī atbilstīgā pārrobežu ietekme un pārrobežu iezīmes.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai par mērķiem vides jomā trīs mēnešos pēc to noteikšanas.

11. pants

Monitoringa programmas

1. Pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu, kas veikts atbilstīgi 8. panta 1. punktam, dalībvalstis izveido un īsteno koordinētas monitoringa programmas, lai veiktu savu jūras ūdeņu vides stāvokļa turpmāku novērtējumu, pamatojoties uz III pielikumā sniegtajiem elementu indikatīvajiem sarakstiem un uz V pielikumā sniegto sarakstu un atsaucoties uz atbilstīgi 10. pantam noteiktajiem mērķiem vides jomā.

Monitoringa programmas atbilst jūras vides reģioniem vai apakšreģioniem un balstās uz novērtējuma un monitoringa nosacījumiem, kas paredzēti attiecīgos Kopienas tiesību aktos, tostarp Dzīvotņu direktīvā un Putnu direktīvā, vai starptautiskos nolīgumos.

2. Dalībvalstis, kurām ir kopīgs jūras reģions vai apakšreģions, izveido monitoringa programmu saskaņā ar 1. punktu, kā arī saskaņotības un koordinācijas nolūkā cenšas nodrošināt, ka:

a) monitoringa metodes ir saskaņotas visā attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā tā, lai atvieglotu monitoringa rezultātu salīdzināmību;

b) tiek ņemta vērā atbilstīgā pārrobežu ietekme un iezīmes.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai par monitoringa programmām trīs mēnešos pēc to izveides.

4. Monitoringa un novērtējuma specifiskācijas un standartizētas metodes, kurās ņemtas vērā spēkā esošās saistības un ar kurām nodrošina monitoringa un novērtējuma rezultātu salīdzināmību, un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

12. pants

Paziņojumi un Komisijas veikts novērtējums

Pamatojoties uz visu atbilstīgi 9. panta 2. punktam, 10. panta 2. punktam un 11. panta 3. punktam paziņoto informāciju par katru jūras reģionu vai apakšreģionu, Komisija attiecībā uz katru dalībvalsti novērtē, vai katras dalībvalsts paziņotās informācijas elementi veido piemērotu sistēmu, lai atbilstu šīs direktīvas prasībām, un var lūgt attiecīgajai dalībvalstij sniegt jebkādu papildu informāciju, kas ir pieejama un vajadzīga.

Sagatavojot šos novērtējumus, Komisija ņem vērā šādu sistēmu saskaņotību katrā jūras reģionā vai apakšreģionā un visā Kopienā.

Sešu mēnešu laikā pēc visu minēto paziņojumu saņemšanas Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par to, vai tā atzīst, ka paziņotie elementi ir saskaņā ar šo direktīvu, kā arī sniedz norādījumus par ikvienu grozījumu, kuru tā uzskata par nepieciešamu.

III NODAĻA

JŪRAS STRATĒGIJAS: PASĀKUMU PROGRAMMAS

13. pants

Pasākumu programmas

1. Dalībvalstis katrā attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā nosaka pasākumus, kas jāveic, lai sasniegtu vai saglabātu labu vides stāvokli to jūras ūdeņos, kā noteikts saskaņā ar 9. panta 1. punktu.

Šos pasākumus izstrādā, pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu, kas veikts atbilstīgi 8. panta 1. punktam, un atsaucoties uz atbilstīgi 10. panta 1. punktam noteiktajiem mērķiem vides jomā, kā arī ņemot vērā VI pielikumā uzskaitītos pasākumu veidus.

2. Atbilstīgi 1. punktam izstrādātos pasākumus dalībvalstis integrē pasākumu programmā, ņemot vērā attiecīgos pasākumus, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos, jo īpaši Direktīvā 2000/60/EK, Padomes Direktīvā 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/7/EK (2006. gada 15. februāris) par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību⁽²⁾, kā arī turpmāk pieņemtos tiesību aktos vai starptautiskos nolikumus.

⁽¹⁾ OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 64, 4.3.2006., 37. lpp.

3. Izstrādājot pasākumu programmu atbilstīgi 2. punktam, dalībvalstis pievērš pienācīgu vērību ilgtspējīgai attīstībai un jo īpaši paredzēto pasākumu sociālajai un ekonomiskajai ietekmei. Lai sniegtu atbalstu 7. pantā norādītajai kompetentajai iestādei vai iestādēm integrētā veidā panākt noteiktos mērķus, dalībvalstis var identificēt vai izveidot administratīvo sistēmu, lai gūtu labumu no šādas mijiedarbes.

Dalībvalstis pirms katra jauna pasākuma ieviešanas nodrošina, lai pasākums būtu rentabls un tehniski iespējams, un veic ietekmes novērtējumus, tostarp izmaksu un ieguvumu analīzi.

4. Saskaņā ar šo pantu izveidotās pasākumu programmās iekļauj telpiskās aizsardzības pasākumus, sekmējot vienotus un reprezentatīvus aizsargāto jūras teritoriju tīklus, pienācīgi ietverot dabisko ekosistēmu daudzveidību, piemēram, īpaši aizsargājamas teritorijas saskaņā ar Dzīvotņu direktīvu, īpaši aizsargājamas teritorijas saskaņā ar Putnu direktīvu un tādu aizsargājamo jūras teritoriju izmantošanu, par ko Kopiena vai attiecīgās dalībvalstis panākušas vienošanos saskaņā ar starptautiskiem vai reģionāliem nolīgumiem, kuros tās ir puses.

5. Ja dalībvalstis uzskata, ka cilvēku darbības pārvaldība Kopienas vai starptautiskajā līmenī varētu būtiski ietekmēt jūras vidi, īpaši 4. punktā norādītās teritorijas, tās katra atsevišķi vai kopā vēršas kompetentajā iestādē vai attiecīgajā starptautiskajā organizācijā, lai izskatītu un, iespējams, pieņemtu šīs direktīvas mērķu sasniegšanai nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu ekosistēmas integritātes, struktūras un funkcionēšanas saglabāšanu vai, attiecīgā gadījumā, atjaunošanu.

6. Vēlākais līdz 2013. gadam dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz katru jūras reģionu vai apakšreģionu ir publiski pieejama atbilstīga informācija par 4. un 5. punktā norādītajām teritorijām.

7. Dalībvalstis savās pasākumu programmās norāda to, kā pasākumi īstenojami un kāds būs to ieguldījums, lai sasniegtu atbilstīgi 10. panta 1. punktam noteiktos mērķus vides jomā.

8. Dalībvalstis izskata savu pasākumu programmu ietekmi uz ūdeņiem, kas atrodas ārpus to jūras ūdeņiem, lai mazinātu kaitējuma risku un, ja iespējams, lai būtu labvēlīga ietekme uz šiem ūdeņiem.

9. Dalībvalstis paziņo Komisijai un visām citām attiecīgajām dalībvalstīm pasākumu programmas un to veic trīs mēnešos pēc šo programmu izveides.

10. Ievērojot 16. pantu, dalībvalstis nodrošina to, ka programmas sāk īstenot viena gada laikā pēc to izveides.

14. pants

Izņēmumi

1. Dalībvalsts savos jūras ūdeņos var noteikt gadījumus, kuros jebkura a) līdz d) apakšpunktā uzskaitītā iemesla dēļ mērķus vides jomā vai labu vides stāvokli jebkurā gadījumā nevar sasniegt ar šīs dalībvalsts veiktiem pasākumiem vai nevar sasniegt attiecīgā laikā e) punktā minēto iemeslu dēļ:

- a) darbība vai bezdarbība, pa ko attiecīgā dalībvalsts nav atbildīga;
- b) dabiski cēloņi;
- c) nepārvarama vara;
- d) jūras ūdeņu fizikālo īpašību pārveidojumi vai izmaiņas, ko izraisījuši pasākumi, kuri veikti tādu ar sabiedrības interesēm saistītu iemeslu dēļ, kas uzskatāmi par svarīgākiem nekā veikto pasākumu negatīvā ietekme uz vidi, tostarp jebkura pārrobežu ietekme;
- e) dabiskie apstākļi, kuri neļauj savlaicīgi uzlabot attiecīgo jūras ūdeņu stāvokli.

Attiecīgā dalībvalsts skaidri norāda šādus gadījumus pasākumu programmā un sniedz Komisijai šāda uzskata pamatojumu. To darot, dalībvalstis apsver sekas attiecībā uz dalībvalstīm attiecīgajā reģionā vai apakšreģionā.

Tomēr attiecīgā dalībvalsts veic piemērotus *ad hoc* pasākumus, lai turpinātu centienus nolūkā sasniegt mērķus vides jomā, novērstu sakarā ar b), c) vai d) apakšpunktā minētajiem iemesliem skarto jūras ūdeņu stāvokļa turpmāku pasliktināšanos un mazinātu nelabvēlīgo ietekmi attiecīgā jūras reģiona vai apakšreģiona līmenī vai citu dalībvalstu jūras ūdeņos.

2. Šā panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajā situācijā dalībvalsts nodrošina, ka šādi pārveidojumi vai izmaiņas neizraisa pastāvīgu situāciju, kad laba vides stāvokļa panākšana attiecīgajā jūras reģiona vai apakšreģiona līmenī vai citu dalībvalstu jūras ūdeņos kļūst neiespējama vai traucēta.

3. Šā panta 1. punkta trešajā daļā minētos *ad hoc* pasākumus integrē pasākumu programmās, ciktāl tas iespējams.

4. Dalībvalstis izstrādā un īsteno visus 5. panta 2. punktā minētos jūras stratēģiju elementus, bet tām nav jāveic īpaši pasākumi, izņemot attiecībā uz 8. pantā aprakstīto sākotnējo novērtējumu, ja nav būtisku apdraudējumu jūras videi vai ja izmaksas būtu nesamērīgas, ņemot vērā jūras videi radītos apdraudējumus un nodrošinot, ka nav turpmākas pasliktināšanās.

Ja dēļ kāda no šiem iemesliem dalībvalsts neveic nekādus pasākumus, tā sniedz Komisijai sava lēmuma pamatošanai vajadzīgos pierādījumus, vienlaikus izvairoties pastāvīgi apdraudēt laba vides stāvokļa panākšanu.

15. pants

Ieteikumi Kopienas rīcībai

1. Ja dalībvalsts konstatē problēmu, kas ietekmē vides stāvokli tās jūras ūdeņos un ko nevar atrisināt ar valsts līmenī pieņemtiem pasākumiem, vai kas ir saistīta ar citu Kopienas politikas jomu vai starptautisku nolīgumu, dalībvalsts attiecīgi informē Komisiju un iesniedz pierādījumus, lai pamatotu savu viedokli.

Komisija reaģē sešu mēnešu laikā.

2. Ja ir vajadzīga Kopienas iestāžu rīcība, dalībvalstis Komisijai un Padomei iesniedz attiecīgus ieteikumus par pasākumiem saistībā ar 1. punktā minētajām problēmām. Ja attiecīgos Kopienas tiesību aktos nav paredzēts citādi, Komisija sešu mēnešu laikā reaģē uz šādiem ieteikumiem un vajadzības gadījumā atspoguļo šos ieteikumus, iesniedzot ar tiem saistītus priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei.

16. pants

Paziņojumi un Komisijas veikts novērtējums

Pamatojoties uz atbilstīgi 13. panta 9. punktam paziņotajām pasākumu programmām, Komisija attiecībā uz katru dalībvalsti novērtē, vai paziņotās programmas ir piemērots līdzeklis šīs direktīvas prasību izpildei, un var lūgt attiecīgajai dalībvalstij sniegt jebkādu papildu informāciju, kas ir pieejama un vajadzīga.

Sagatavojot šos novērtējumus, Komisija ņem vērā šādu sistēmu saskaņotību katrā jūras reģionā vai apakšreģionā un visā Kopienā.

Sešu mēnešu laikā pēc visu minēto paziņojumu saņemšanas Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par to, vai tā atzīst, ka minētie paziņotie elementi ir saskaņā ar šo direktīvu, kā arī sniedz norādījumus par jebkuru grozījumu, ko tā uzskata par nepieciešamu.

IV NODAĻA

ATJAUNINĀŠANA, ZIŅOJUMI UN SABIEDRĪBAS INFORMĒŠANA

17. pants

Atjaunināšana

1. Dalībvalstis attiecībā uz katru jūras reģionu vai apakšreģionu nodrošina to, lai jūras stratēģijas tiktu pastāvīgi atjauninātas.

2. Lai izpildītu šā panta 1. punktu, dalībvalstis koordinēti reizi sešos gados pēc šo stratēģiju sākotnējās izstrādes saskaņā ar 5. pantu pārskata šādus jūras stratēģiju elementus:

a) sākotnējo novērtējumu un laba vides stāvokļa definējumu, kas paredzēts attiecīgi 8. panta 1. punktā un 9. panta 1. punktā;

b) mērķus vides jomā, kas noteikti atbilstīgi 10. panta 1. punktam;

c) monitoringa programmas, kas izveidotas atbilstīgi 11. panta 1. punktam;

d) pasākumu programmas, kas izveidotas atbilstīgi 13. panta 2. punktam.

3. Sīki izstrādātu informāciju par visiem atjauninājumiem, kas veikti pēc 2. punktā paredzētās pārskatīšanas, nosūta Komisijai, reģionālajām jūras konvencijām un visām citām attiecīgajām dalībvalstīm trīs mēnešu laikā pēc to publicēšanas saskaņā ar 19. panta 2. punktu.

4. Šīs direktīvas 12. un 16. pantu piemēro *mutatis mutandis* šim pantam.

18. pants

Starpposma ziņojumi

Dalībvalstis trīs gadu laikā pēc katras pasākumu programmas vai tās atjauninājuma publicēšanas saskaņā ar 19. panta 2. punktu

iesniedz Komisijai īsu starpposma ziņojumu, kurā aprakstīti panākumi minētas programmas īstenošanā.

19. pants

Sabiedriskā apspriešana un sabiedrības informēšana

1. Saskaņā ar attiecīgiem spēkā esošiem Kopienas tiesību aktiem dalībvalstis nodrošina, ka visām ieinteresētajām pusēm ir efektīvas iespējas piedalīties šīs direktīvas īstenošanā, ja iespējams, iesaistot pašreizējās pārvaldes iestādes vai struktūras, tostarp reģionālo jūras konvenciju organizācijas, zinātnisko padomdevēju struktūras un reģionālās konsultatīvās padomes.

2. Dalībvalstis publicē un dara pieejamus sabiedrības apspriešanai kopsavilkumus par turpmāk minētajiem jūras stratēģiju elementiem vai attiecīgiem atjauninājumiem:

a) sākotnējais novērtējums un laba vides stāvokļa definējums, kā paredzēts attiecīgi 8. panta 1. punktā un 9. panta 1. punktā;

b) mērķi vides jomā, kas noteikti saskaņā ar 10. panta 1. punktu;

c) monitoringa programmas, kas izstrādātas saskaņā ar 11. panta 1. punktu;

d) pasākumu programmas, kas izstrādātas saskaņā ar 13. panta 2. punktu.

3. Attiecībā uz vides informācijas pieejamību piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾.

Lai Komisija varētu veikt ar šo direktīvu saistītos uzdevumus, dalībvalsts saskaņā ar Direktīvu 2007/2/EK tai nodrošina minēto datu un informācijas, jo īpaši pārskatu par jūras vides stāvokli Kopienā saskaņā ar 20. panta 3. punkta b) apakšpunktu, pieejamību un tiesības izmantot šo informāciju, kas iegūta no sākotnējiem novērtējumiem, kuri veikti saskaņā ar 8. pantu, un no monitoringa programmām, kas noteiktas saskaņā ar 11. pantu.

Ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad ir pieejami no sākotnējiem novērtējumiem, kas veikti saskaņā ar 8. pantu, un no monitoringa programmām, kas noteiktas ar 11. pantu, iegūtie dati un informācija, tiem ir jābūt pieejamiem arī Eiropas Vides aģentūrai tās uzdevumu izpildei.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

20. pants**Komisijas ziņojumi**

1. Pirmo novērtējuma ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu Komisija publicē divu gadu laikā pēc visu pasākumu programmu saņemšanas, bet jebkurā gadījumā vēlākais 2019. gadā.

Turpmāki Komisijas ziņojumi pēc tam jāpublicē reizi sešos gados. Komisija iesniedz ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Komisija ne vēlāk kā 2012. gada 15. jūlijā publicē ziņojumu, kurā novērtē šīs direktīvas ieguldījumu, īstenojot dalībvalstu vai Kopienas pienākumus, saistības un iniciatīvas Kopienas vai starptautiskā līmenī vides aizsardzības jomā jūras ūdeņos.

Šo ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos ietverti:

- a) pārskats par panākumiem direktīvas īstenošanā;
- b) pārskats par jūras vides stāvokli Kopienā, kas veikts, saskaņojot ar Eiropas Vides aģentūru un attiecīgajām reģionālām jūras vides aizsardzības un zvejniecības organizācijām un konvencijām;
- c) jūras stratēģiju apskats līdz ar priekšlikumiem to uzlabošanai;
- d) atbilstīgi 12. un 16. pantam no dalībvalstīm saņemtās informācijas un atbilstīgi 16. pantam Komisijas veikto novērtējumu kopsavilkums saistībā ar informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm saskaņā ar 15. pantu;
- e) kopsavilkums atbildēm uz katru ziņojumu, ko dalībvalstis iesniegušas Komisijai saskaņā ar 18. pantu;
- f) kopsavilkumu atbildēm uz Eiropas Parlamenta un Padomes piezīmēm par iepriekšējām jūras stratēģijām;
- g) kopsavilkums par citu Kopienas politikas jomu ieguldījumu šīs direktīvas mērķu sasniegšanā.

21. pants**Progresa ziņojums par aizsargājamām teritorijām**

Balstoties uz dalībvalstu sniegtu informāciju līdz 2013. gadam, Komisija 2014. gadā sniedz progresa ziņojumu par aizsargājamo jūras teritoriju izveidi, ņemot vērā pašreizējās saistības saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem un Kopienas un dalībvalstu starptautiskajām saistībām.

Šo ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

22. pants**Kopienas finansējums**

1. Ņemot vērā prioritāro nozīmi, ko piešķir jūras vides stratēģijas ieviešanai, šīs direktīvas īstenošanu atbalsta ar pašreizējiem Kopienas finanšu instrumentiem saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem un nosacījumiem.

2. Eiropas Savienība ar pašreizējiem finanšu instrumentiem līdzfinansē dalībvalstu izstrādātās programmas.

23. pants**Šīs direktīvas pārskatīšana**

Komisija pārskata šo direktīvu vēlākais līdz 2023. gada 15. jūlijam un attiecīgā gadījumā ierosina vajadzīgos grozījumus.

V NODAĻA**NOBEIGUMA NOTEIKUMI****24. pants****Tehniski pielāgojumi**

1. Direktīvas III, IV un V pielikumu var pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai saskaņā ar 25. panta 3. punktā norādīto regulatīvo kontroles procedūru, ņemot vērā 17. panta 2. punktā izklāstītos jūras stratēģiju pārskatīšanas un atjaunināšanas laika posmus.

2. Saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru:

- a) var pieņemt metodoloģiskos standartus I, III, IV un V pielikuma piemērošanai;
- b) var pieņemt datu, tostarp statistikas un kartogrāfijas datu, pārraidei un apstrādei izmantojamus tehniskos formātus.

25. pants

Regulatīvā komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

26. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs vēlākais 2010. gada 15. jūlijā stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tos tūlīt dara zināmus Komisijai.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādu atsauci.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Dalībvalstis, kurām nav jūras ūdeņu, stājas spēkā vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka ir ievērotas prasības saskaņā ar 6. un 7. pantu.

Ja šādi pasākumi jau ir spēkā valsts tiesību aktos, attiecīgā dalībvalsts Komisijai dara zināmus šos pasākumus.

27. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

28. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2008. gada 17. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. LENARČIČ

I PIELIKUMS

Kvalitatīvie raksturlielumi laba vides stāvokļa noteikšanai

(3. panta 5. punkts, 9. panta 1. punkts, 9. panta 3. punkts un 24. pants)

1. Bioloģiskā daudzveidība tiek saglabāta. Dzīvotņu kvalitāte un sastopamība, kā arī sugu izplatība un skaits atbilst esošajiem fiziogrāfiskajiem, ģeogrāfiskajiem un klimatiskajiem apstākļiem.
2. Cilvēku veikta svešzemju sugu introdukcija ir tādos apjomos, kas ekosistēmas neietekmē nelabvēlīgi.
3. Visas komerciāli izmantotās zivju un gliemeņu populācijas ir bioloģiski drošā apjomā, uzrādot tādu populācijas sadalījumu atkarībā no vecuma un lieluma, kas liecina par zivju krājumu labu stāvokli.
4. Visi zināmie jūras dzīvo organismu barības ķēžu elementi pastāv normālā daudzumā un daudzveidībā, un tādā līmenī, kas nodrošina sugu ilgtermiņa pārpilnību un to pilnīgas reproduktīvās spējas saglabāšanu.
5. Cilvēku radīta eitrofikācija, īpaši tās nelabvēlīgās sekas, ir samazinātas līdz minimumam, piemēram, bioloģiskās daudzveidības izzušana, ekosistēmas degradācija, kaitīgo aļģu ziedēšana un skābekļa deficīts piedibens ūdeņos.
6. Jūras dibena integritāte ir līmenī, kas nodrošina, ka ekosistēmu struktūras un funkcijas ir nosargātas un jo īpaši bentiskās ekosistēmas nav nelabvēlīgi iespaidotas.
7. Pastāvīgas hidrogrāfisko apstākļu pārmaiņas nelabvēlīgi neietekmē jūras ekosistēmas.
8. Piesārņotāju koncentrācija ir tādā līmenī, kas neizraisa piesārņojuma efektus.
9. Kaitīgās vielas zivīs un citās jūras veltēs, ko izmanto pārtikā, nepārsniedz līmeņus, kas noteikti Kopienas tiesību aktos vai citos saistošos noteikumos.
10. Jūras piesārņojuma ar atkritumiem īpašības un daudzums nekaitē piekrastes un jūras videi.
11. Enerģijas, tostarp zemūdens trokšņu, ievadišana ir tādā līmenī, kas nelabvēlīgi neietekmē jūras vidi.

Lai noteiktu laba vides stāvokļa raksturojošos elementus jūras reģionā vai apakšreģionā, kā paredzēts 9. panta 1. punktā, dalībvalstis apsver katru šajā pielikumā uzskaitīto kvalitatīvo raksturlielumu, lai norādītu raksturlielumus, ko lieto, lai noteiktu labu vides stāvokli attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā. Ja dalībvalsts uzskata, ka nav lietderīgi lietot vienu vai vairākus no šiem raksturlielumiem, tā sniedz Komisijai pamatojumu saistībā ar paziņojumu, ko veic saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

*II PIELIKUMS***Kompetentās iestādes**

(7. panta 1. punkts)

1. Kompetentās iestādes vai iestāžu nosaukums un adrese – izvēlētās kompetentās iestādes vai iestāžu oficiālais nosaukums un adrese.
 2. Kompetentās iestādes vai iestāžu juridiskais statuss – īss kompetentās iestādes vai iestāžu juridiskā statusa apraksts.
 3. Atbildība – kompetentās iestādes vai iestāžu tiesiskās un administratīvās atbildības īss apraksts un šīs iestādes saistība ar attiecīgajiem jūras ūdeņiem.
 4. Dalība – ja kompetentā iestāde vai iestādes darbojas kā koordinējošā struktūra citām kompetentām iestādēm, jāiesniedz šo iestāžu saraksts un koordinācijas nodrošināšanai izveidoto institucionālo attiecību kopsavilkums.
 5. Reģionālā vai apakšreģionālā koordinācija – jāiesniedz kopsavilkums par mehānismiem, kas izveidoti koordinācijas nodrošināšanai to dalībvalstu starpā, kuru jūras ūdeņi ietilpst vienā jūras reģionā vai apakšreģionā.
-

III PIELIKUMS

Raksturīgo iezīmju, slodžu un ietekmju indikatīvie saraksti

(8. panta 1. punkts, 9. panta 1. punkts, 9. panta 3. punkts, 10. panta 1. punkts, 11. panta 1. punkts un 24. pants

1. tabula

Īpašības

Fizikālās un ķīmiskās īpašības	<ul style="list-style-type: none"> — Jūras gultnes topogrāfija un dziļums; — gada un sezonālais temperatūras režīms un ledus slānis, straumes ātrums, apvelings, pakļaušana viļņu iedarbībai, sajaukšanās raksturlielumi, duļķainība, ūdens apmaiņas periods; — sāļuma sadalījums laikā un telpā; — biogēnu (DIN, TN, DIP, TP, TOC) un skābekļa sadalījums laikā un telpā; — pH, pCO₂ profili vai līdzvērtīga informācija, lai mērītu jūras paskābināšanos.
Dzīvotņu veidi	<ul style="list-style-type: none"> — Dominējošie jūras dibena un ūdens staba dzīvotņu veidi un tām raksturīgās fizikālās un ķīmiskās īpašības, piemēram, dziļums, ūdens temperatūras režīms, straumes un cita ūdens kustība, sāļums un jūras dibena struktūra un substrāta sastāvs; — konkrētu dzīvotņu veidu identifikācija un kartēšana, jo īpaši tādu, kas atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem (Dzīvotņu direktīvai un Putnu direktīvai) vai starptautiskām konvencijām atzīti vai identificēti kā īpaši nozīmīgi no zinātniskā vai no bioloģiskās daudzveidības viedokļa; — dzīvotnes apgabalos, kas tiem raksturīgo iezīmju, atrašanās vietas vai stratēģiskās nozīmes dēļ pelna īpašu ievērību. Tie var būt apgabali, kuros ir intensīva vai specifiska slodze vai kuros būtu jānosaka īpašs aizsardzības režīms.
Bioloģiskās īpašības	<ul style="list-style-type: none"> — Ar dominējošajām jūras dibena vai ūdens staba dzīvotnēm saistīto bioloģisko kopienu apraksts. Tam jāaptver informācija par fitoplanktona un zooplanktona kopienām, tostarp par sugām un to sezonālo un ģeogrāfisko dinamiku; — jāsniedz ziņas par segsēkļiem, lielajām un bentosa faunu (bezmugurkaulniekiem), tostarp par sugu sastāvu, biomasu un gada/sezonālo dinamiku; — jāraksturo zivju populāciju struktūra, tostarp skaitliskie rādītāji, skaita sadalījums un vecuma/lieluma struktūra; — populācijas dinamikas apraksts, sugas dabiskais un faktiskais areāls un stāvoklis attiecībā uz jūras zīdītāju un reptiļu sugām, kas sastopamas reģionā vai apakšreģionā; — populācijas dinamikas apraksts, sugas dabiskais un faktiskais areāls un stāvoklis attiecībā uz jūras putnu sugām, kas sastopamas reģionā vai apakšreģionā; — populācijas dinamikas apraksts, sugas dabiskais un faktiskais areāls un stāvoklis attiecībā uz pārējām sugām, kas sastopamas reģionā vai apakšreģionā un uz ko attiecas Kopienas tiesību akti vai starptautiski nolīgumi; — reģionā vai apakšreģionā sastopamo svešzemju sugu, eksotisko sugu vai, attiecīgā gadījumā, ģenētiski atšķirīgu vietējo sugu īslaicīgas sastopamības, skaitlisko rādītāju un izplatības inventarizācija.
Citas īpašības	<ul style="list-style-type: none"> — Stāvokļa apraksts attiecībā uz ķīmiskām vielām, tostarp par problemātiskajām ķīmiskajām vielām, sedimentu piesārņojumu, ļoti piesārņotiem apgabaliem ("karstajiem punktiem"), veselības aizsardzības jautājumiem, dzīvo organismu piesārņojumu (jo īpaši attiecībā uz dzīvajiem organismiem, ko lieto cilvēku uzturā); — apraksts par jebkurām citām īpašībām vai raksturīgajām iezīmēm, kas ir tipiskas vai īpašas attiecīgajam jūras reģionam vai apakšreģionam.

2. tabula

Slodzes un ietekmes

Fiziski zaudējumi	<ul style="list-style-type: none"> — Noslāpšana (piemēram, mākslīgās struktūrās vai bagarēto grunšu izgāztuvēs); — noslēgšana (piemēram, pastāvīgās konstrukcijās).
Fiziski bojājumi	<ul style="list-style-type: none"> — Sanesu veidošanās pārmaiņas (piemēram, izplūžu, palielinātas upju noteces vai bagarēšanas/bagarēšanas grunts izvietojuma dēļ); — abrāzija (piemēram, rūpnieciskās zvejas ietekme uz jūras dibenu, ar kuģiem, enkurvietās); — selektīvā ekstrakcija (piemēram, jūras dibenā un tās dziļēs sastopamo dzīvo un nedzīvo resursu izpēte un izmantošana).
Citi fiziski traucējumi	<ul style="list-style-type: none"> — Zemūdens troksnis (piemēram, kuģošanas, zemūdens akustisko ierīču); — jūras piesārņojums ar atkritumiem.
Traucējumi hidroloģiskos procesos	<ul style="list-style-type: none"> — Temperatūras režīma būtiskas pārmaiņas (piemēram, izplūdes vietās no spēkstacijām); — sāļuma režīma būtiskas pārmaiņas (piemēram, celtniecība, kas traucē ūdens kustību, ūdens ieguves vietās).
Piesārņojums ar bīstamām vielām	<ul style="list-style-type: none"> — Sintētisko savienojumu ieplūdes (piemēram, tās prioritārās vielas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK, kas attiecas uz jūras vidi, piemēram, pesticīdi, atsārņotāji, farmaceitiskie produkti, piemēram, izplūžu no difūziem avotiem, piesārņojuma no kuģiem, atmosfēras nokrišņu dēļ un bioloģiski aktīvas vielas); — nesintētisko vielu un savienojumu ieplūdes (piemēram, smagie metāli, ogleņūdeņraži, piemēram, piesārņojuma no kuģiem un naftas, gāzes un minerālu ieguves izpētes un ieguves, atmosfēras nokrišņu dēļ, upju izteku vietās); — radionuklīdu ieplūdes.
Vielu sistemātiska un/vai apzināta novadišana	<ul style="list-style-type: none"> — Citu vielu – cietvielu, šķidrums vai gāzes ieplūdes jūras ūdenī, ko izraisa šo vielu sistemātiska un/vai apzināta novadišana jūras vidē, kas atļauta saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem un/vai starptautiskajām konvencijām.
Eitrofikācija un pārmērīga organisko vielu pieejamība	<ul style="list-style-type: none"> — Mēslošanas līdzekļu un citu slāpekli un fosforu saturošu vielu ieplūdes (piemēram, no punktveida un izkliedētiem piesārņojuma avotiem, tostarp lauksaimniecības, akvakultūras, atmosfēras nokrišņiem); — organisko vielu ieplūdes (piemēram, kanalizācijas, jūras organismu audzēšanas vietās, upju izteču vietās).
Bioloģiski traucējumi	<ul style="list-style-type: none"> — Mikrobiālu patogēnu introdukcija; — svešzemju sugu introdukcija un translokācija; — sugu selektīvā ekstrakcija, tostarp nejausa blakussugu piezveja (piemēram, rūpnieciskajā zvejā un amatierzvejā).

IV PIELIKUMS

Indikatīvs to raksturojošo elementu saraksts, kas jāņem vērā, nosakot mērķus vides jomā

(10. panta 1. punkts un 24. pants)

1. Pienācīgi jāaptver elementi, kas raksturo jūras ūdeņus, kuri atrodas dalībvalstu suverenitātē vai jurisdikcijā attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā.
2. Jānosaka: a) mērķi, ar kuriem norāda vēlamos apstākļus, pamatojoties uz laba vides stāvokļa definīciju; b) izmērāmi mērķi un saistīti rādītāji, kas ļauj veikt monitoringu un novērtējumu; un c) darbības mērķi attiecībā uz konkrētiem īstenošanas pasākumiem, lai veicinātu minēto mērķu sasniegšanu.
3. Jākonkretizē, kāds vides stāvoklis jāsasniedz vai jāsauglabā, un šis stāvoklis jāizsaka ar izmērāmiem lielumiem, kas raksturo jūras ūdeņu elementus, kuri atrodas dalībvalstu suverenitātē vai jurisdikcijā attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā.
4. Jānodrošina mērķu kopuma saskaņība; jānovērš pretrunas starp tiem.
5. Jāprecizē, kādi resursi vajadzīgi noteikto mērķu sasniegšanai.
6. Mērķi, tostarp iespējamie starposma mērķi, jāformulē kopā ar to sasniegšanas grafiku.
7. Jāprecizē, kādus rādītājus paredzēts izmantot, lai pārbaudītu panākumus un palīdzētu pieņemt vadības lēmumus mērķu sasniegšanai.
8. Attiecīgā gadījumā jāprecizē atskaites punkti (mērķa atskaites punkti un atskaites robežpunkti).
9. Mērķu noteikšanā pienācīgi jāievēro sociālie un ekonomiskie apsvērumi.
10. Jāpārbauda mērķi vides jomā, ar tiem saistītie rādītāji, kā arī atskaites robežpunkti un mērķa atskaites punkti, ņemot vērā 1. pantā noteiktos vispārīgos vides mērķus, lai šādi novērtētu, vai minēto mērķu sasniegšana nodrošinās atbilstīgu stāvokli jūras ūdeņos, kuri attiecīgajā jūras reģionā ir dalībvalstu suverenitātē vai jurisdikcijā.
11. Jānodrošina mērķu saderība ar vispārīgajiem mērķiem, kurus Kopiena un tās dalībvalstis ir apņēmušas īstenot saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem un reģionāliem nolīgumiem, izmantojot tos nolīgumus, kas visvairāk attiecas uz konkrēto jūras reģionu vai apakšreģionu, lai sasniegtu 1. pantā noteiktos vispārīgos vides mērķus.
12. Pēc mērķu un rādītāju kopuma noteikšanas tie kompleksi jāizvērtē, ņemot vērā šīs direktīvas 1. pantā noteiktos vispārīgos vides mērķus, lai šādi novērtētu, vai minēto mērķu sasniegšana nodrošinātu atbilstīgu jūras vides stāvokli.

V PIELIKUMS

Monitoringa programmas

(11. panta 1. punkts un 24. pants)

1. Jāsniedz informācija, lai novērtētu vides stāvokli un apzinātu padarīto un vēl darāmo ceļā uz laba vides stāvokļa sasniegšanu atbilstīgi III pielikumam un kritērijiem un metodoloģiskajiem standartiem, kas jānosaka atbilstīgi 9. panta 3. punktam.
2. Jānodrošina tādas informācijas uzkrāšana, kas ļauj noteikt piemērotus rādītājus 10. pantā paredzētajiem mērķiem vides jomā.
3. Jānodrošina tādas informācijas uzkrāšana, kas ļauj novērtēt 13. pantā minēto pasākumu iedarbīgumu.
4. Ja konstatētas vides stāvokļa novirzes no vēlamā diapazona, jāaptver arī darbības, ar kurām nosaka pārmaiņu cēloni un – attiecīgi – iespējamie korektīvie pasākumi, kas būtu jāveic, lai atjaunotu labu vides stāvokli.
5. Jāsniedz informācija par ķīmiskajām piesārņotājielām rūpnieciskās zvejas apgabalos sastopamajās zivīs, ko izmanto pārtikā.
6. Jāaptver arī darbības, ar kurām apstiprina to, ka korektīvie pasākumi izraisa vēlamās pārmaiņas un nerada nevēlamus blakusefektus.
7. Jāapkopo informācija, par pamatu ņemot jūras reģionus vai apakšreģionus saskaņā ar 4. pantu.
8. Jānodrošina novērtējuma pieeju un metožu salīdzināmība jūras reģionos un/vai apakšreģionos un starp tiem.
9. Jāizstrādā tehniskās specifikācijas un standartizētas metodes Kopienas līmenī veicamam monitoringam, lai iegūtā informācija būtu salīdzināma.
10. Ciktāl iespējams, jānodrošina saderība ar spēkā esošajām reģionālajām un starptautiskajām programmām, lai veicinātu to savstarpēju saskaņību un novērstu dublēšanos, izmantojot monitoringa pamatnostādnes, kas visvairāk attiecas uz attiecīgo jūras reģionu vai apakšreģionu.
11. Sākotnējā novērtējumā, kas paredzēts 8. pantā, jāietver arī būtisku vides pārmaiņu novērtējums un – vajadzības gadījumā – jaunas un potenciālas problēmas.
12. Sākotnējā novērtējumā, kas paredzēts 8. pantā, jāietver arī III pielikumā minētie attiecīgie elementi, tostarp to dabiskā dinamika, un jāizvērtē attīstības tendences, tiecoties sasniegt mērķus vides jomā, kas noteikti saskaņā ar 10. panta 1. punktu, vajadzības gadījumā izmantojot noteiktos rādītājus un tiem atbilstīgos atskaites robežpunktus un mērķa atskaites punktus.

VI PIELIKUMS

Pasākumu programmas

(13. panta 1. punkts un 24. pants)

1. Ieguldījumu pārraudzība – pārvaldības pasākumi, ar kuriem ietekmē pieļaujamo cilvēka darbības apmēru.
 2. Pasākumu pārraudzība – pārvaldības pasākumi, ar kuriem ietekmē pieļaujamo traucējuma pakāpi kādā ekosistēmas daļā.
 3. Kontrolpasākumi attiecībā uz sadalījumu telpā un laikā – pārvaldības pasākumi, ar kuriem nosaka, kur un kad ir pieļaujama noteikta darbība.
 4. Koordinējoši pārvaldības pasākumi – līdzekļi, lai nodrošinātu, ka pārvaldība ir saskaņota.
 5. Pasākumi, lai precīzāk izsekotu, ja iespējams, jūras vides piesārņojumu.
 6. Ekonomiskie stimuli – pārvaldības pasākumi, ar kuriem panāk to, ka jūras ekosistēmu lietotājiem ir ekonomiski izdevīgi rīkoties tādā veidā, kas palīdz sasniegt mērķi – labu vides stāvokli.
 7. Riska mazināšanas un atveseļošanas līdzekļi – pārvaldības līdzekļi, ar kuriem cilvēka darbību vada tā, lai atjaunotu bojātās daļas jūras ekosistēmās.
 8. Saziņa, ieinteresēto aprindu iesaistīšana un sabiedrības informētības palielināšana.
-